

Dokážeme změnit svět k lepšímu?

Na světě existuje tolik individualit, kolik je lidí. Každý je trochu jiný, než ti ostatní. Je to způsobeno tím, že každý má jinou podstatu - duši. Sociologové a psychologové rozlišují lidi dle nejrůznějších kritérií, dle jejich vlastností, morálky, vzdělání, chování ve společnosti atd. Jsou lidé, kteří rozlišují i podle barvy pleti, podle majetku nebo podle příslušnosti k nějaké privilegované skupině. Dělení lidí podle národnosti, státní příslušnosti, jazyka, data narození, stavu atd. je obsahem všech osobních dokumentů. Má smysl takto lidi neustále dělit? Není kategorizace lidí tím, co všechny rozděluje? Nebylo by rozumnější lidi nijak "nenálepkovat", ale snažit se o pochopení jeden druhého? O pochopení proč je každý takový, jaký je. Zda ti "špatní" a "dobří" nejsou takoví jenom z našeho subjektivního pohledu. Obvykle se snažíme druhé posuzovat a odsuzovat, aniž bychom se dokázali podívat sami na sebe tak, jak nás vidí druzí.

Čím je to způsobeno? Je to výchovou? Je to životem ve společnosti ke které patříme? Proč existují krvavé konflikty mezi rozdílnými náboženskými a etnickými skupinami? Odpověď je velmi jednoduchá! Téměř nikdo si neuvědomuje, protože nebyl takto vychováván, že všichni jsme na jedné lodi - planetě Zemi, ze které není úniku. Jak a kam poplujeme se musíme dohodnout! Jinak nějaký blázen udělá do lodi díru a všichni se utopíme, protože není kam uniknout. Nezachrání nás žádná kosmická Aštarova flotila 10 milionů lodí, jak tvrdí někteří pomatenci.

V posledních letech slyšíme stále o "globalizaci" a mnoho mladých lidí proti ní protestuje. Proč? Protože globalizace pro nás zatím znamená soustředění vojenské, hospodářské a politické moci do rukou vyvolených, kteří budou určovat pravidla hry. Kdyby o těchto zásadních otázkách rozhodovala skutečná elita lidstva, představovala by globalizace úplně jiné záměry. Globální problémy totiž existují a je nutné je řešit skutečně globálně. Bohužel, jsou to problémy, které dnešní elitu dosud příliš netíží, protože se jí přímo nedotýkají, i když právě tyto problémy jsou existenčně nejdůležitější!

Pokusme se některé problémy aspoň pojmenovat:

- Neustále rostoucí propast mezi světem bohatých a chudých jednotlivců i zemí.
- Zadluženost podniků, obcí i států. Deficitní bilance rozpočtů.
- Rozdílná úroveň a možnost vzdělání a zdravotní péče ve "vyspělých" a "rozvojových" oblastech světa.
- Stále ubývající neobnovitelné zdroje surovin, zejména těch pro výrobu energie.
- Stále pokračující znečištění atmosféry, vod v řekách i oceánech, eroze půdy.
- Záměrné vyvolávání konfliktů mezi národy a etnickými skupinami, ze skrytých důvodů - boje o zdroje přírodního bohatství.
- Nové nevy léčitelné choroby, možná uměle připravené v laboratořích a záměrně rozšířené za účelem snížení populace.
- Přelidněnost mnohých oblastí, nedostatek potravin a pitné vody, neúčelná humanitární pomoc.
atd.

Kdo se zamyslel důkladně i pouze nad jedním z problémů, dospěl pravděpodobně k závěru, že současnými metodami a se současnými vládami tyto problémy řešit nelze! Hlavní překážkou je neschopnost účastníků jakékoli konference či summitu domluvit se na řešení vyhovujícím pro všechny. Každé řešení, které je ekologické, se totiž jeví

jako neekonomické a naopak. Globální problémy však musí řešit všechny země, zejména ty, které se počítají k těm vyspělejší, tedy již i my.

Pro příklady nemusíme chodit příliš daleko, náš parlament je typickou ukázkou toho, že boj politických stran o rozhodující vliv přináší prospěch jen málo vyvoleným, zatímco celý národ je soustavně okrádán. Kde je příčina? Moc totiž nemá inteligence a mravní elita. Proč nedokážeme vybrat do parlamentu ty nejlepší z nás? Protože takoví lidé se do politiky nehrnou, když vidí, kdo politiku dělá. Druhou zásadní chybou je neúčastnit se voleb a neumět si vybrat. Třetí překážkou je volební zákon, omezující rovnoprávný přístup všech kandidátů různými hranicemi.

Možná namítnete, že několik jedinců "na vyšší úrovni" by parlament změnit nedokázalo. Možná ne, ale mají stejné právo předkládat své návrhy jako ostatní a byli by tou "štikou v rybníce", která by v parlamentu rozvířila "kalné vody". A právě proto se tam takové lidé nesmějí dostat. K tomu slouží zmanipulované sdělovací prostředky, placené různými monopoly ze stupidních reklam na nepotřebné výrobky. My všichni, kteří nejme spokojeni se současným stavem, se musíme snažit, aby se s našimi názory seznámilo co nejvíce lidí. Většina sdělovacích prostředků je ovládána zahraničními majiteli, jejichž zájmy se pochopitelně liší od zájmů prostého občana. Cesta ke změně však může začít pouze v parlamentu - ovlivněním školství, kultury a zejména zákonodárství. I když součástí naší ústavy je Listina základních práv a svobod, po aplikaci všech zákonů zjistíte, že občan vlastně téměř žádná práva nemá a pokud ano, jsou maximálně "očesána" systémem nejrůznějších zákonů, nařízení vlády a vyhlášek.

Patříte-li k lidem, kteří se jen neradi podřizují nesmyslným zákonům a rozhodnutím, domluvte se na tom, co chcete změnit a jak. Je nutné stále přesvědčovat ty druhé, bez názoru nebo se špatnými názory, že jsou na špatné cestě a bylo by chybou jít po ní tak dlouho, až nás zavede do propasti. Chcete-li žít v zemi podle pravidel, které diktuje občan a zdravý rozum a ne nějaká skupina smluvně-opozičních politiků, parlamentních klubů apod, musíte začít využívat svých občanských práv a svobod, z nichž základní je svoboda slova. Chceme-li něco změnit, musíme začít sami od sebe a svých nejbližších. Stačí, aby pochopil jeden a dokázal přesvědčit druhého. Tak se bude poznání šířit ke všem, kteří chtějí pochopit. Pro ty co nechtějí pochopit platí přísloví o házení perel sviním.

Díky internetu má dnes většina "připojených" možnost vyjádřit své názory. Kdysi kdosi (víte kdo?) řekl: "Stát jsme my" a to stále platí, bez ohledu na těch pár jedinců v parlamentu, kteří se považují za reprezentanty národa. Zamyslete se však nad tím, kdo je zvolil a proč. Tady totiž začíná první krok k pochopení.

© Jan Pavlík